

<p>Hidžra je zakon u ĩirenju velikih pokreta, jer su svi veliki umovi, nosioci ideja koji utiskuju svoj pe?at doga?ajima, morali se povla?iti iz svoje sredine, usljed otpora, tra?e?i pogodnije tlo. Istu sudbinu su dijelili i Allahovi poslanici, jer je njihova sredina redovno manifestirala nerazumijevanje i, vrlo ?esto, otvoreno neprijateljstvo. Otuda hidžra nije svojstvena samo posljednjem Allahovom poslaniku, Muhammedu, s.a.v.s., nego i ranijim Allahovim poslanicima i njihovim narodima, tako da mo?emo slobodno konstatovati da je hidžra sunnet svih Allahovih poslanika.</p> <p style="text-align: justify;">Sjetimo se hidžre Ibrahima, a.s, kako se spominje u Kur'anu: <i>Ā Ibrahim re?e: ĀJa sam muhadĳir (ja se selim) onamo kuda mi je Gospodar moj naredio.Ā</i> (El-Ankebut, 26). Sjetimo se, tako?e, hidžre Ja'kuba, a.s., sa svojim sinovima u Egipat, Musaa i Haruna, a.s., u obe?anu zemlju, Isaa, a.s., pred naletom ĩidova itd.Treba napomenuti da je hidžra svih poslanika bila nare?ena ili dopu?tena od strane Gospodara svjetova, ĩto je slu?aj i sa hidžrom posljednjeg Allahovog Poslanika, s.a.v.s. On nije preselio iz Mekke da je stalno napusti nego da se u nju ponovo vrati. Otuda, hidžra nije bijeg ili bjeĳanje muslimana, kako neki orijentalisti ĩele imputirati, nego takti?ki mudar potez muslimana, koji preseljenjem iz Mekke u Medinu ĩele duhovno, moralno i vojno da oja?aju, kako bi uspjeĳno nastavili misiju koja im je povjerena.</p> <p style="text-align: justify;">Pogreĳno bi bilo shvatiti da je hidžra prvih muslimana bila historijska kategorija, koja je bila i proĳla. Njene poruke treba da emaniraju u svakom vremenu i prostoru. Ona treba da se shvati, zavisno od situacije, u svom historijskom kontekstu, a to je da privremeno napustimo lokacije u kojima nismo kadri izvrĳavati Allahove naredbe ili u kontekstu rije?i Allahovog Poslanika, s.a.v.s: ĀMusliman je onaj od ?ijeg su jezika i ruku sigurni ostali muslimani, a muhadĳir je onaj koji ostavi ono ĩto je Allah zabranio!Ā (Hadis biljeĳi Buhari).</p> <p style="text-align: justify;">Nije potrebno spominjati doga?aj hidžre onako kako se zbio, jer nam je on itekako poznat. Nama je neophodno u hidĳri koja se desila 622. god.izvu?i osnovne pouke i poruke i sebe prona?i u njoj. Pouke i poruke ove veli?anstvene hidžre su brojne. Spomenimo samo neke:</p> <p style="text-align: justify;">1. Allah Uzviĳeni je vjeru u?inio iznad svega na ovome svijetu i nikakvu vrijednost ne pretstvalja ni zemlja, ni domovina, ni bogatstvo, ni vlast, ni ?ast, ukoliko vjere nema ili ukoliko je devalvirana! Zbog toga je sve manje vrijedno i sve to se ĩrtvuje za vjeru! A nakon te iskrene ĩrtve, Allah nam vrati sve! Zar to nije vra?eno mekkanskim muhadĳirima?!</p> <p style="text-align: justify;">2. Prije bilo kakvog djela ide promiĳljanje, analiziranje i sa?injavanje strategije. Vjerovjesnik, s.a.v.s., razvija perfektnu strategiju kada planira u?initi hidĳru. Pogledajmo:</p> <ol style="list-style-type: lower-alpha; text-align: justify;"> pravi selekciju i izabire najboljeg druga za putovanje - Ebu Bekra, r.a. Ukoliko bi bio neko slabijeg imana ili druga?ije naravi, moglo bi se to negativno odraziti na tako vaĳnu misiju i prekretnicu u ĩivotu muslimana; ostavio je Aliju, r.a, u postelji, kako bi mislili da je u njoj Vjerovjesnik, s.a.v.s. i tako zavarao trag idolopoklonicima; tajno je izaĳao na put ka Medini; smjestio se u pe?inu sa Ebu Bekrom, r.a, ali nije potjerao jahalice, kako ih ne bi idolopoklonici primjetili,a onda im je jahalice, nakon tri dana, dotjerao Abdullah b. Urejkrit. Ebu Bekrova sina

Abdullaha, r.a, je zadužio da im noću donosi informacije o razgovorima idolopoklonika i njihovim planovima, a danju da sabire te informacije i prati njihova kretanja.

Amir b. Fuhejr je bio zadužen da dogoni stado ovaca u blizini pećine u kojoj su bili Poslanik, s.a.v.s., i Ebu Bekr, r.a., s ciljem da namuzu njihovo mlijeko i tako dođu jednostavno do okrepljujuće hrane, ali i da, nakon Abdullahovog, dolaska i odlaska u pećinu, neutraliziraju tragove koje bi on ostavljao;

Esma, r.a, kao djevojčica, u koju niko nije sumnjao, bila je njihov glavni logističar za hranu i ona ju je redovno donosila u pećinu Sevr;

Abdullah b. Urejkit je bio određen za vodiča za Medinu, iako je bio idolopoklonik. Naime, ovaj idolopoklonik je bio ekspert za alternativne puteve do Medine, pa nakon provjere od strane Poslanika, s.a.v.s., on je izabran da taj posao preuzme i, kako smo, vidjeli, veoma profesionalno ga je i obavio! Naime, on je njih vodio onim putevima o kojima idolopoklonici nisu mogli ni sanjati i tako ih doveo do cilja. Ovim se čeli ukazati na činjenicu da se i nemuslimani, koji su vrijedni, sposobni i znani mogu korisiti u raznim islamskim projektima!

3. Neizmejrno povjerenje i iskreno oslanjanje na Allaha Uzvišenog! Kada se Ebu Bekr, r.a, zabrinuo za Poslanikov, s.a.v.s., život i nastavak započete misije, nakon što je vidio stopala idolopoklonika iznad njihovih glava, Vjerovjesnik, s.a.v.s., ga je istinski smirio riječima: "Šta misliš, Ebu Bekre, o dvojici s kojima je Allah treći?" (Hadis bilježe Buhari i Muslim). Ovakvo snažno pouzdanje u Allahovu pomoć isti je Gospodar svjetova u Svojoj Knjizi: "kad su njih dvojica bili u pećini i kad je on rekao drugu svome: "Ne brini, Allah je s nama!" (Et-Tevbe, 40) Ovo neizmejrno povjerenje u Allahovu pomoć manifestira se i u kritičnoj situaciji kada ih stiže Suraka b. Malik, čeleži ih uhvatiti ili ubiti. Poslanik, s.a.v.s., je mirno ušao Kur'an kada mu je Suraka prilazio, pa je pao i on i njegov konj i bezuspješno se vratio u Mekku!!!

4. Vjerovanje da su Allahove riječi iznad svih drugih riječi i da Njegove riječi nisu poput ljudskih. U to su se uvjerili idolopoklonici koji su žurali da Poslanik, s.a.v.s., ne izađe iz kuće, ali kada im je on proučio 9. ajet sure Ja Sin: "i kao oni ispred kojih i iza kojih smo pregradu metnuli i na oči im koprenu stavili, - zato oni ne vide, njih je san zahvatio da nisu primjetili Vjerovjesnikov, s.a.v.s., prolazak pored njih!"

5. Uloga omladine u islamskim projektima! U ovom slučaju se vidi da je Poslanik, s.a.v.s., itekako uključio omladinu o ovaj presudni događaj u islamu. Uključio je Aliju, Abdullaha b. Ebi Bekra, Amira b. Fuhejra, Esmu bint Ebi Bekr, dakle, mladiće i djevojke u cvijetu njihove mladosti. Uostalom, većina prvih muslimana su upravo bili mladići ili djevojke! Načelno angažiranje uključivanje današnje omladine u razne islamske i druge pozitivne i humane projekte itekako bi ih udaljilo od savršenih pojava i anomalija, kakav su nemoral, alkoholizam, droga i tome slično!

Brojne se, uistinu, pouke i poruke Hidre koje ovom prilikom ne možemo navesti, Nadamo se, da će i ovo nekoliko navedenih pouka i poruka biti podsticaj da ovih dana razmišljamo više o ovom presudnom događaju u historiji islama i da ga kompariramo sa našom hidrom iz nedavne agresije na Bosnu i Hercegovinu i analiziramo: koje su to sličnosti a koje različitosti između ove dvije hidre, koje bi trebale spajati iste niti: istinska i nepokolebljiva vjera u Allaha, Jednog i Jedinog i žrtvovanje svoga komoditeta za ideju koju zastupamo!